

En la ciudad de Sylvia

José Luís Guerín, 2007

Una proposta de recuperació de la figura del *flâneur*, el passejant, el diletant que deambula per la ciutat a la recerca d'una dona que va conèixer fa temps i que gairebé no recorda

Una pel·lícula difícil?

Si fem cas de les paraules del propi Guerín, després de la projecció de la seva pel·lícula a l'últim Festival de Venècia, la seva darrera obra no és pas difícil, més aviat, tot el contrari. És una proposta que comença i acaba justament amb allò que es veu. De tota manera, no ens enganyem perquè aquest és un director de mirada potent i sota l'aparent simplicitat s'amaga una trampa, potser varies...

Si recordem la filmografia de Guerín ens pot semblar que aquesta és la seva proposta amb més ficció. Fins ara, havia estat cronista de les petites coses, de les coses amagades a *Tren de sombra*, o portava la seva càmera als paratges on es va filmar *Un hombre tranquilo* de John Ford en la seva *Innesfree*, o bé al Raval barceloní per observar les transformacions d'un barri en constant mutació, a *En*

construcción, i deixava, simplement, que la realitat passegés, tranquil·lament, davant la càmera per ser enregistrada. Però, de quina realitat ens parla el cinema de Guerín, existeix una realitat fílmica sense contaminar? El cinema d'aquest realitzador ens porta a descobrir que la realitat, amb majúscules, no existeix i que les imatges que ens ofereix només serveixen a cadascun de nosaltres per construir la nostra pròpia realitat o probablement la nostra pròpia ficció. Hem descobert que sense el nostre esforç, l'obra de Guerín no ens pot oferir res i, per tant, la dificultat d'aquest director, només rau en la capacitat que haguem desenvolupat per deixar-nos emportar per la seva mirada despullada.

L'home que passeja

El nostre heroi, no té nom, no té edat ni professió; només una dedicació, més aviat una fixació.

És una mena de personatge trasplantat del romanticisme als nostres dies, però és, també, el *flâneur* de Baudelaire, una barreja entre bohemí, pòtol, dandi i nen de mirada innocent al temps que incisiva. Aquell que fa de la seva activitat una mena d'actitud estètica que és l'essència de l'artista modern per Baudelaire: «Un jo insaciable del no jo que, a cada instant, el restitueix i l'expressa en imatges més vives que la vida mateixa, sempre inestable i fugissera». L'alter ego del mateix Guerín?

Un home que deambula per una ciutat despullada de tràfic i d'estrès, on només hi ha dones; unes dones que el nostre heroi recorre, amb la mirada, a la recerca de la dona que va conèixer fa uns anys en aquella mateixa ciutat i de la qual només li queden una caixa de llumins, una targeta d'un bar, «*Les aviateurs*» i la construcció d'una imatge, fixada en la seva memòria i en el seu desig.

Possiblement només «desig de trobar», a la manera del «desig d'estimar» de Won Kar-Way, perquè com diu el mateix director: «L'erotisme ho hagués banalitzat tot. El misteri és en una dona d'esquena, a partir de la que comencen a bategar totes les dones possibles. La dona com a gran il·lusió».

Només li queda la seguretat d'un paisatge, però aquest tampoc és un paisatge real perquè la seva mirada només ens mostra el que ell vol veure.

A la recerca dels clàssics

Molt sovint, sota un aparent minimalisme, batega el polze dels clàssics i en aquest cas apareixen clarament. Aquesta és una pel·lícula intensament pictòrica que desitja retratar la dona lluminosa i renaixentista, però també és profundament poètica. Dante i Petrarca són recreats en cada fotograma i Guerin no se n'està de dir-ho amb la pintada a la paret «Laure je t'aime», evocant Laura de Noves, estimada de Petrarca. Potser uns versos del *Cançoner* que li va dedicar el poeta siguin molt més explicatius que tot el que jo mateixa us pugui dir:

*«Sus ojos que canté
amorosamente,
su cuerpo hermoso que adoré
constante,
y que vivir me hiciera tan
distante
de mí mismo, y huyendo de la
gente,
(...)
Mi loco afán está tan extraviado
de seguir a la que huye tan
resuelta,
y de lazos de Amor ligera y
suelta
vuela ante mi correr
desalentado»*

I, per acabar, només una proposta. El proper dia que sortiu a passejar, sense pressa,

proveu a convertir-vos en *flâneurs*. Segur que veureu una altra ciutat, desconeguda, que no hàveu vist mai i, potser, darrera el caminar d'algú també desconegut, endevineu qui sempre heu desitjat però, al mateix temps, voldreu que no es giri i, al girar-se, us torni la mirada desvetllant el secret.

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: José Luís Guerin
Productor: Luís Miñarro i Gaëlle Jones
Muntatge: Núria Esquerra
Fotografia: Natasha Braier
Direcció Artística: Maite Sánchez
Companyia productora: Eddie Saeta SA i Château Rouge Productions
Nacionalitat: Espanya-França
Durada: 90 minuts

Actors

Pilar López de Ayala
Xavier Lafitte
Laurence Cordier
Tanja Czichy
Eric Dietrich
Charlotte Dupont

Filmografia

2007
Unas fotos en la ciudad de Sylvia
2007
En la ciudad de Sylvia
2001
En construcción
1990
Innesfree
1985
Los motivos de Berta